

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 818/19	
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)		
M. O.	w dniu 2 czerwca 2018 roku W. przy ul. (...), przy Pijalni W. i P. naruszył nietykalność cielesną P. S., poprzez trzykrotne uderzenie P. S. – raz w klatkę piersiową oraz dwa razy w tył głowy		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
przebywanie P. S. w lokalu Pijalnia W. i P. przy ul. (...) w W. w dniu 2 czerwca 2018 roku w godzinach nocnych; zaistnienie konfliktu między P. S. a ochroniarzami wskazanego lokalu (w tym M. O.) spowodowanego faktem, iż po nabyciu kebabu w innym lokalu, chcąc schronić się przed deszczem pokrzywdzony powrócił do Pijalni W. i P.;	zeznania P. S.	1-2, 98 akt postępowania PR (...), 61-62 akt II K 818/19	

<p>szarpanina wewnątrz lokalu z udziałem P. S. i ochroniarzy, zakończona wyniesieniem z lokalu P. S. przez P. R. i innego ochroniarza wskazanego lokalu;</p> <p>uderzenie leżącego na ziemi P. S. przez M. O. (zadanie jednego ciosu w klatkę piersiową oraz dwóch uderzeń w tył głowy);</p> <p>incydent z udziałem P. S., już po konfrontacji z M. O., w trakcie którego został on popchnięty przez nieustalonego mężczyznę i przewrócony na ziemię;</p> <p>przyjazd na miejsce zdarzenia ok. godziny 0:25 2 czerwca 2018 roku funkcjonariuszy policji i przeprowadzenie przez nich rozmowy z P. S. i osobami, które obserwowały zajście z udziałem pokrzywdzonego po opuszczeniu przez niego Pijalni W. i P.</p>			
<p>nagranie monitoringu z lokalu Pijalnia W. i P. zawarte na płycie na k. 28 akt postępowania PR (...), odtworzone na rozprawie w dniu 6 lipca 2020 roku</p>	<p>62 akt II K 818/19</p>		
<p>nagranie wykonane kamerą nasobną w czasie interwencji sierż. M. B. zawarte na płycie na dołączonej do tylnej obwoluty akt postępowania PR (...),</p>	<p>62 akt II K 818/19</p>		

odtworzone na rozprawie w dniu 6 lipca 2020 roku		
zeznania M. B.	29 akt postępowania PR (...)	
zeznania P. B.	58-59 akt postępowania PR (...)	
zeznania P. R.	47-48 akt postępowania PR (...), 87-88 akt II K 818/19	
zeznania A. M.	50-51 akt postępowania PR (...)	
zeznania M. S.	53-54 akt postępowania PR (...)	
zeznania J. K.	85-86 akt postępowania PR (...)	
opinia biegłego sądowego z zakresu badań zapisów wizualnych, fotografii, w tym cyfrowych nośników danych	71-77 akt II K 818/19	
1. Ocena DOWODÓW		
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	zeznania P. S.	Zeznania pokrzywdzonego korespondują z treścią ujawnionego nagrania monitoringu z lokalu Pijalnia W. i P.. Potwierdził on, że został wyprowadzony

		<p>przez dwóch ochroniarzy, upadł na chodnik, po czym został uderzony przez mężczyznę, którego następnie rozpoznał jako tego, który zaczął się z nim szarpać w lokalu i próbował go wyprowadzić. Pokrzywdzony zeznając na rozprawie w dniu 6 lipca 2020 roku nie miał wątpliwości, że oskarżony brał udział w wyprowadzaniu go ze wskazanego lokalu. Co więcej, wskazał on, że M. O. nakazał mu opuścić to miejsce w związku ze spożywaniem jedzenia zakupionego poza Pijalnią W. i P.. W tych okolicznościach Sąd nie miał wątpliwości, co do prawidłowości rozpoznania pokrzywdzonego, który także w czasie czynności okazania w dniu 12 grudnia 2018 roku na tablicy pogładowej (k. 97 akt postępowania PR (...)) wskazał na wizerunek oskarżonego, jako osoby która zaczęła się z nim szarpać jeszcze w środku lokalu.</p>
<p>nagranie z monitoringu lokalu Pijalnia W. i P. zawarte</p>	<p>Wskazane nagranie dotyczy zdarzenia zarzuconego oskarżonemu w akcie oskarżenia. Bezspornym było, że został na nich zarejestrowany wizerunek pokrzywdzonego w momencie wyniesienia go z lokalu przez dwóch ochroniarzy, którym towarzyszył jeszcze jeden</p>	

mężczyzna. P. S. wskazał, że mężczyzną tym był oskarżony, a jego stanowisko potwierdziła opinia biegłego sądowego z zakresu badań zapisów wizualnych. Nagranie to potwierdza, że po tym gdy pokrzywdzony znalazł się na ziemi oskarżony zadał mu 3 ciosy (jeden w klatkę piersiową oraz dwa ciosy otwartą dłonią w tył głowy). Ciosy te, choć mogły być odczuwalne przez pokrzywdzonego, nie były zadane z bardzo dużym impetem. Uwzględniając, iż z relacji osób opisujących zachowanie pokrzywdzonego interweniującym policjantom wynika, że P. S. został popchnięty przez nieustalonego mężczyznę już po incydencie z udziałem ochroniarzy klubu (...), nie jest możliwe uznanie, że ciosy zadane przez M. O. doprowadziły do powstania skutku wskazanego w art. 157 § 2 k.k. Jednocześnie, bez wątplenia zarejestrowane zachowanie oskarżonego stanowiło naruszenie nietykalności cielesnej pokrzywdzonego.

nagranie wykonane kamerą nasobną w czasie interwencji sierż. M. B.

Na powyższym nagraniu zarejestrowano czynności policjantów przybyłych na miejsce zajścia, w tym ich rozmowę z pokrzywdzonym i osobami obserwującymi zachowanie P. S.. Istotna jest wypowiedz

	<p>mężczyzny, którego tożsamość nie została ustalona, który wskazał, że pokrzywdzony poinformował go i jego znajomych, że został pobity i chce zadzwonić na policję, a gdy został poinformowany, że mężczyzna ten nie posiada telefonu, pokrzywdzony zdenerwował się i zniszczył plakat lokalu gastronomicznego i wówczas został popchnięty przez innego mężczyznę o nieustalonej tożsamości, co doprowadziło do jego upadku. Uwzględniając ten opis zachowania pokrzywdzonego, nie można wykluczyć, że obrażenia które odniósł on w dniu 2 czerwca 2018 roku nie były skutkiem działania oskarżonego, lecz osoby której tożsamości nie dało się ustalić.</p>	
<p>zeznania M. B.</p>	<p>Korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Funkcjonariusz Policji opisał przebieg interwencji z udziałem pokrzywdzonego P. S.. Brak jest podstaw, by kwestionować wiarygodność zeznań świadka, zbieżnych z ujawnionym nagraniem z kamery zainstalowanej na jego odzieży.</p>	
<p>zeznania P. B.</p>	<p>Pokrywają się z przebiegiem zdarzeń zarejestrowanym na</p>	

	<p>nagraniu z monitoringu przed lokalem Pijalnia W. i P. w W., przy czym świadek nie widział momentu wyniesienia pokrzywdzonego z lokalu, bowiem zauważył on P. S. już leżącego na ziemi przed klubem.</p>	
zeznania P. R.	<p>Świadek potwierdził, że brał udział w wyprowadzaniu pokrzywdzonego z Pijalni W. i P. w W., albowiem w dniu 2 czerwca 2018 roku pracował tam jako ochroniarz. Zeznania świadka należy uznać za wiarygodne w części w jakiej opisał wyprowadzanie pokrzywdzonego z lokalu (tj. fakt, że w środku lokalu doszło do szarpaniny z udziałem pokrzywdzonego, a następnie świadek wyprowadził P. S. z innym mężczyzną, łapiąc pokrzywdzonego za lewą nogawkę spodni). Na wiarę zasługuje również twierdzenie świadka, że nie uderzał on pokrzywdzonego, albowiem znajduje to odzwierciedlenie w nagraniu monitoringu. P. R. zeznał ponadto, że nie zna mężczyzny, który uderzył pokrzywdzonego w tym dniu i nie pamięta, aby taka sytuacja miała miejsce, jak również nie kojarzy sobie oskarżonego, przy czym nie wykluczył on, że już wcześniej mogli się „gdzieś” spotkać.</p>	

	<p>W tej części zeznania P. R. budzą pewne wątpliwości. Jednocześnie z zeznań pozostałych osób pracujących w tym lokalu lub odpowiadających za zapewnienie ochrony wynika, że skład osobowy ochroniarzy nie był stały i zdarzały się osoby, które pracowały tam doraźnie, w zależności od bieżących potrzeb (np. w związku z koniecznością udzielenia zastępstwa osobie która nie mogła przybyć do pracy).</p>	
zeznania A. M.	<p>Korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Świadek nie był bezpośrednim świadkiem uderzenia pokrzywdzonego, a jedynie widział go leżącego na chodniku.</p>	
zeznania M. S.	<p>Świadek zeznał, że okazjonalnie pracuje w lokalu Pijalnia W. i P. jako ochroniarz, a w dniu zdarzenia był on wprawdzie przed lokalem, ale oddalił się zanim doszło do wyprowadzania pokrzywdzonego. Rozpoznał siebie na okazanym nagraniu z monitoringu. Zeznał ponadto, że z mężczyzn widocznych na nagraniu, którzy wynieśli P. S. zna tylko P. R.. Zeznania świadka należy uznać za w pełni wiarygodne, albowiem korespondują</p>	

	z treścią nagrania z monitoringu.		
	zeznania J. K.	<p>Firma prowadzona przez świadka świadczy usługi na rzecz Pijalni W. i P., polegające na wynajmowaniu swoich pracowników jako ochroniarzy w lokalu. Świadek zeznał, że z jego informacji wynikało, że w dniu zdarzenia w charakterze ochroniarzy pracowali P. R. i M. S.. Jednocześnie nie potrafił on wyjaśnić, dlaczego w toku sprawy PR (...), za zapytanie wystosowane przez policję udzielono odpowiedzi, iż „na obiekcie (...) Parkingowa” w dniu 2 czerwca 2018 roku pracowało 4 pracowników ochrony, w tym osoba o imieniu M. (k. 83 akt postępowania PR (...)). Nie wykluczył, iż poza wskazanymi przez niego osobami w dniu 2 czerwca 2018 roku mogli pracować także oni ochroniarze. Uznać więc należy, że twierdzenia J. K. nie mogą być wystarczającą podstawą, aby wykluczyć, że w tym dniu roku oskarżony wchodził w skład ochrony Pijalni W. i P..</p>	
	opinia biegłego sądowego z zakresu badań zapisów wizualnych, fotografii, w tym cyfrowych nośników danych	Opinia została sporządzona w sposób rzetelny, jasny i wyczerpujący. Ustalenia biegłego odnoszą się do nagrania monitoringu sprzed lokalu Pijalnia W. i	

P.. Porównał on zapis tego nagrania do wizerunku oskarżonego zawartego na tablicy pogładowej (k. 97 akt postępowania PR (...)). Biegly zaznaczył, że nienajlepsza jakość nagrania nie pozwala na formułowanie jednoznacznych wniosków. Jednocześnie opiniujący ustalił, że przeprowadzona analiza pozwoliła na ujawnienie cechy wspólnej porównywanych wizerunków w postaci takiego samego położenia i ułożenia podstawy nosa oraz wielkości/szerokości płatków nosa, a także jego zakończenia. Z opinii wynika, iż wskazana cecha należy do grupowych cech człowieka, a nie cech indywidualnych danej osoby.

Wskazana opinia, choć nie kategoryczna, stanowi potwierdzenie prawidłowości rozpoznania sprawcy naruszenia nietykalności cielesnej, dokonanego przez pokrzywdzonego. Wypada zauważyć, że M. O. nie był przypadkową osobą, jak sam przyznał zdarzało mu się pracować w Pijalni W. i P.. Mając na uwadze powyższe, jak również stanowcze twierdzenia pokrzywdzonego, wspierane przez ustalenia biegłego sądowego z zakresu badań zapisów wizualnych, Sąd nie miał wątpliwości, że

		na ujawnionym nagraniu zarejestrowano wizerunek oskarżonego w momencie w którym zadał on trzy ciosy P. S..
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
wyjaśnienia M. O.	Oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Za niewiarygodne należy uznać wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim wskazał, że w nocy z 1 na 2 czerwca 2018 roku nie pracował w lokalu Pijalnia W. i P., albowiem przeczy temu zebrany w sprawie materiał dowodowy, w tym zeznania pokrzywdzonego i opinia biegłego sądowego z zakresu badań zapisów wizualnych. Oskarżony mógłby skutecznie podważyć wskazane dowody jedynie w sytuacji, gdyby wykazał on, że w powyższym lokalu jako ochroniarz pracuje osoba ładną do niego podobną. Tylko wówczas możliwe byłoby przyjęcie, że pokrzywdzony mógł się pomylić w identyfikacji sprawcy naruszenia jego nietykalności cielesnej, zaś ustalenia zawarte w opinii	

	biegłego sądowego są zbyt ogólne.		
zeznania A. K. (k. 89 akt postępowania PR (...))	świadek pomimo, iż pracował jako barman w dniu 2 czerwca 2018 roku w Pijalni W. i P. nie posiadał żadnych informacji odnośnie zajścia z udziałem oskarżonego i pokrzywdzonego		
zeznania M. Z. (k. 93 akt postępowania PR (...))	świadek pomimo, iż pracował w dniu 2 czerwca 2018 roku w Pijalni W. i P. nie posiadał żadnych informacji odnośnie zajścia z udziałem oskarżonego i pokrzywdzonego		
1. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	Podstawa prawna skazania niezgodna z zarzutem	I	M. O.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Art. 217 § 1 k.k. stanowi, iż karze podlega kto uderza człowieka lub w inny sposób narusza jego nietykalność cielesną. Przez uderzenie należy rozumieć każde gwałtowne działanie skierowane na człowieka, zadanie mu ciosu ręką,			

pięścią, kopnięcie. Innym sposobem naruszenia nietykalności cielesnej może być oplucie pokrzywdzonego, jego szarpanie, ciągnięcie za włosy, popychanie, rzucanie w niego jakimiś przedmiotami, oblanie go wodą, nieczystościami, obrzucenie jajkami, obcięcie włosów, "pstryknięcie" w nos, pociągnięcie za ucho, szczypanie, klepanie po pośladkach i barkach, wymierzanie kuksańców (Marek, Kodeks karny, 2010, s. 488; M. Mozgawa, Ustawowe znamiona..., s. 71 i n.; B. Kunicka-Michalska, [w:] B. Kunicka-Michalska, J. Wojciechowska, Przepisy przeciwko wolności, wolności sumienia i wyznania, wolności seksualnej i obyczajności oraz czci i nietykalności cielesnej. Rozdziały XXIII, XXIV, XXV i XXVII Kodeksu karnego. Komentarz, Warszawa 2001, s. 336–337).

Przestępstwo określone w art. 157 § 2 k.k. polega na spowodowaniu naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia innego niż określony w art. 156 § 1 k.k., to jest ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci pozbawienia człowieka wzroku, słuchu, mowy, zdolności płodzenia, innego ciężkiego kalectwa, ciężkiej choroby

nieuleczalnej lub długotrwałej, choroby realnie zagrażającej życiu, trwałej choroby psychicznej, całkowitej albo znacznej trwałej niezdolności do pracy w zawodzie lub trwałego, istotnego zeszpecenia lub zniekształcenia ciała. Przedmiotem ochrony jest tu zdrowie człowieka, które staje się zagrożone przez takie działania jak ciosy pięściami, kopanie nogami, uderzanie głową, popchnięcie, podcięcie czy przewrócenie. Przy czym dla przypisania odpowiedzialności sprawcy konieczne jest stwierdzenie związku przyczynowo - skutkowego pomiędzy jego czynem a skutkiem. Kryterium rozróżnienia średniego i lekkiego uszkodzenia ciała stanowi czas, na jaki ten skutek został wywołany. Dlatego też podstawę odpowiedzialności karnej sprawcy stanowi ustalenie, czy zaburzenia w normalnym funkcjonowaniu narządu ciała lub też zaburzenia funkcjonowania organizmu (fizyczne lub psychiczne) trwały dłużej niż 7 dni, czy też krócej. Jest to przestępstwo powszechne, materialne i umyślne, które może być popełnione zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i ewentualnym.

M. O. wypełnił swoim zachowaniem wyłącznie znamiona przestępstwa z

art. 217 § 1 k.k., albowiem w dniu 2 czerwca 2018 roku naruszył nietykalność cielesną P. S., poprzez trzykrotne uderzenie go – raz w klatkę piersiową oraz dwa razy w tył głowy. Na powołanym wyżej nagraniu wyraźnie widać, że oskarżony, który uprzednio uczestniczył w wyprowadzaniu pokrzywdzonego z lokalu, podszedł do leżącego na chodniku P. S. i zadał mu najpierw jeden cios ręką w okolicę klatki piersiowej, a następnie dwa razy uderzył go otwartą dłonią w tył głowy. Należy powtórzyć, że ujawnione nagranie nie potwierdza, że ciosy wymierzone przez oskarżonego były zadane z bardzo dużą siłą. Powyższe, z związku z faktem, iż nagranie z policyjnej interwencji wykazało, że pokrzywdzony pomiędzy wyrzuceniem z lokalu Pijalnia W. i P., a przyjazdem policjantów został jeszcze popchnięty na ziemię przez mężczyznę o nieustalonej tożsamości, nie pozwalało uznać, że to ciosy oskarżonego spowodowały skutek opisany w art. 157 § 2 k.k. w postaci zasinienia i otarcia naskórka powłok głowy, zasinienia na klatce piersiowej oraz otarcia naskórka na kończynach górnych.

#	umorzenie postępowania	V	osoba o niewskazanej tożsamości
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
Na podstawie art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie przeciwko osobie opisanej w pkt 1/ prywatnego aktu oskarżenia wniesionego w imieniu P. S.. Należy zaznaczyć, że oskarżyciel prywatny do czasu rozpoczęcia postępowania w tej sprawie nie wskazał imienia i nazwiska tej osoby i ostatecznie przewód sądowy odnosił się jedynie do zachowania zarzuconego M. O..			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. O.	I	I	Wymierzając oskarżonemu karę za przypisany czyn kierowano się przesłankami określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. Stopień społecznej szkodliwości czynu był średni z uwagi na rodzaj i charakter naruszonego

			<p>dobra, jakim była nietykalność cielesna oraz stosunkowo niewielkie natężenie przemocy zastosowanej przez oskarżonego, co przekłada się na nieznaczny rozmiar krzywdy doznanej przez P. S..</p> <p>Oskarżony jest osobą zdolną ze względu na wiek do ponoszenia odpowiedzialności karnej, a zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dostarczył podstaw do przyjęcia, iż w chwili popełnienia czynu zachodziły przesłanki wyłączające winę.</p> <p>Uwzględniając powyższe zasadnym było wymierzenie M. O. kary grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł.</p>
M. O.	II	I	<p>Na podstawie art. 46 § 2 k.k. zasądzono od M. O. na rzecz P. S. kwotę 1000 zł tytułem nawiązki. Ten środek będzie stanowił rekompensatę za dolegliwość jakie odniósł pokrzywdzony na skutek działania oskarżonego, a jednocześnie winien uświadomić M. O., iż zachowanie niezgodne z zapisami kodeksu karnego niesie za sobą realne konsekwencje nie tylko charakterze prawnym, ale i finansowym.</p>

1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych zapadło na podstawie art. 628 pkt 1 k.p.k., zgodnie z którym od skazanego w sprawach z oskarżenia prywatnego sąd zasądza na rzecz oskarżyciela prywatnego poniesione przez niego koszty procesu. Stosownie do treści tego przepisu i wyniku postępowania Sąd wydatkami obciążył oskarżonego.	
IV	W oparciu o art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach sądowych w sprawach karnych Sąd zasądził od M. O. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem opłaty.	
1.Podpis		